

Budapest,
1943.
július 28

V. évf.
30. sz.

Egyes
szám ára:
70 fill.

MESTER-FILM-REDAKCIÓ

SZERKESZTI
D. MATOLAY
K. GÉZA

Szeleczky Zita a „Sziámi macska

című most elkészült film címszerepében. M e s t e r - f i l m.

Rövidesen bemutatjuk

az

jubiláris színes filmóriását!

(Az 1943/44-es anyag első filmje.)

MÜNCHHAUSEN

Az európai színes játékfilmgyártás diadala!

FŐSZEREPLŐK:

HANS ALBERS,
HANS BRAUSEWETTER,
MARINA DITMAR,
KÄTHE HAACK,
BRIGITTE HORNEY,
FERDINAND MARIAN,
HERMANN SPEELMANS,
ILSE WERNER

RENDEZŐ:

BAKY JÓZSEF

FORGALOMBA HOZZA:

FILMIPARI ÉS FILMKERESKEDELMI RT.
IV., KOSSUTH LAJOS-UTCA 13 — TELEFON: 183-858

MAGYAR

film

SZERKESZTI *Dr. Matolay K. Géza*

FILMKAMARAI SZAKLAP
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., Erzsébet-körút 13. IV. emelet.
Tel.: 420-796, 426-576. Postatakarékp. csekksz.: 15410.
Előfizetési ár: egy évre 35 pengő, félévre 18 pengő.

V. ÉVFOLYAM 30. SZÁM — MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN — BUDAPEST, 1943. JULIUS HÓ 28

Köszönjük!

Az Országos Magyar Sajtókamara intézkedést hozott, hogy a jövőben ne jelenjenek meg ábrás filmkritikák. Megszűnnek tehát a hőmérők, mérlegek, kockák, csillagok és hasonló »értékjelzések«.

Ezeknek az ábrás kritikáknak helytelen voltát és káros hatásait mi tetűk legelőször szóvá és kértük azoknak megszüntetését. Nemrégiben azután a Filmkamara beadvánnyal fordult az Országos Magyar Sajtókamarához és ugyanezt kérte a magyar filmgyártás érdekében.

A Sajtókamara a legnagyobb megértéssel fogadta ezt a kérést és az újságírói és kiadói főosztályok válaszmánya egyhangú határozattal kimondta az ábrás filmkritikák megszüntetését.

Az a megértés és méltányosság, amellyel a Sajtókamara kérésünket fogadta és teljesítette, a legbiztosabb ígéret a jövőre nézve. Hisszük, hogy mindazok a kérdések, amelyek a magyar filmgyártás körül kavarnak, megtalálják a megértő megoldásukat. Nem is lehet máskép.

A Sajtókamara megértő gesztusa, válaszmányának egységes állásfoglalása filmkörökben a legnagyobb örömet keltette. Köszönjük ezt a lépést! Köszönjük a magyar filmgyártás és filmkölcsonzés nevében!

Ez a határozat mindennél világosabban megmutatta, hogy a magyar sajtó hivatásrendi szervezete a legteljesebb megértést tanúsítja minden igaz ügy iránt. Nem lehet kétségünk ezek után, hogy mindig és mindenben hasonló megértésre találunk az Országos Magyar Sajtókamaránál, s mindazok a kívánságaink, amelyek jogosak, helyesek és igazságosak, teljesülni fognak.

FILMKRITIKA ÉS SZAKÉRTELEM

Írta: MATOLAY GÉZA DR.

VI.

A magyar filmgyártás vezető tényezőinek, a producereknek, rendezőknek és a többieknek, mindég az volt a kérése — és ennek számtalanszor adtunk már kifejezést —, hogy komoly, tárgyilagos, szakszerű és irányító kritikákat kapjon a sajtó részéről, mert ez nagyban hozzájárulna a filmek nivójának emeléséhez, a gyártás helyesebb irányba való tereléséhez és nem utolsósorban a közönség neveléséhez. Ez utóbbi mindennél fontosabb, mert amíg a gyártó azt látja, hogy a meséjében naivabb, felépítésében kezdetlegesebb, humorában alacsonyabbrendű film *mérhetetlenül nagyobb sikert ér el a közönség körében, mint a magasabb színvonalon álló, művészi felépítésű, humorukban finom alkotások*, addig

nem lehet rossz néven venni a magasabb rendű filmekre már többször ráfizető lökéstől, ha olyan »közönség filmet« készít, amelynek révén igyekszik behozni eddigi veszteségeit.

Aki ismeri filmgyártásunk belső bajait, gondjait nehézségeit, az tudja jól, hogy az utóbbi idők nem éppen magas szellemi nivót képviselő bohózatai mind ennek következtében születtek meg, vagy pedig azért, mert a gyártónak egymás után több témáját utasították vissza az illetékes irányító szervek, végül is tehát — sürgetvén őt a már kitűzött gyártási terminus — olyan egyszerű vígjátéki, bohózati témával jelentkezett, ami semmiféle erkölcsi vagy politikai szempontból nem eshetett kifogás alá.

Neveljük a közönséget!

A filmgyártás bizonyos vonatkozásaiban a művészi törekvések támogatója, lehet idealista, sőt kell is, hogy az legyen, éppen úgy, mint ahogy a nemzeti, honvédelmi célok szolgálatában konstruktív munkát kell kifejtenie, valahányszor arra alkalma nyílik. Mindezeket túl azonban a filmgyártás és filmkölcsonzés *ipari és kereskedelmi vállalkozás*. Ezért az üzleti számításokat nem hagyhatja figyelmen kívül.

Más szavakkal: a filmgyártás csak addig a mértékig lehet a művészet úttörője, csak addig a mértékig hozhat ideális célok szolgálatában áldozatokat, *amíg a közönség megértésével találkozik*. Láttunk már igen

tiszteletreméltó kísérleteket, amelyek megbuktak a közönség meg nem értésén. A sajtóra ezen a téren nagy feladat vár. Ha jelentkezik olyan művészi film, amely szakítva a jól bevált sablonokkal, új utakat nyit meg, új lehetőségeket tár fel, akkor a sajtónak reá kellene terelni a közönség figyelmét. Meg kellene magyarázni a nagy tömegeknek, hogy mi a filmben az újszerűség, mi benne a szép, mi a művészi, *rá kell vezetni, hogy lássa meg az értékeket s ezzel az ilyen filmet társadalmi témává lehet avatni épp úgy, mint ahogy sikerült divaltá tenni a magyar filmek szidását*.

Ma mindenki, akár ért hozzá,

akár nem, szidja a magyar filmeket — mert ez a *divat*. Ugyanakkor soha nem látott tömegek lepik el a mozikat, de *csaknem kivétel nélkül azoknak a filmeknek van nagy sikere, amelyek csak a nevetetést tüzték ki célul*. Azt mondhatnánk, hogy minél nagyobb hülyeséget, minél több ostoba viccet és és erőltetett helyzetkomikumot ad a film, annál nagyobb a sikere.

Allapítsuk meg, hogy a közönség széles rétegeinek nincs művészi ízlése és — sajnos — nincs művészi igénye. A *kritikusoknak kell rávezetni a publikumot arra, hogy keresse a szépet, hogy élvezze a művészetet*. A kritikák mai rendszere mellett, amikor 10—15 sorban mondanak bírálatot, erre nincs lehetőség. Az elmúlt évben talán két film volt, amellyel nagyobb cikk keretében foglalkozott a napi sajtó, a többiek sorokban intézte el.

Mellébeszélés és férdítés

Az ilyen hangon írt cikkekből rendszerint hiányzik minden *konkrétum*, ha pedig van bennük, azok legnagyobb része *téves adatokon* nyugszik. Múlt heti cikkemben bemutattam néhány ilyen példát és tények, adatok felsorolásával cáfoltam meg például *Vajta* Ferencnek az Új Magyarországban megjelent kirohanását. Most, az elvitathatatlan tények alapján adott cáfolatomra feleletül az Új Magyaróság július 25-iki számában a következő aláírás nélküli választ kaptam:

»Beteges érzékenységről tesz tanúbizonyságot a magyar filmgyártás egy idő óta s úgy viselkedik, mintha a bírálatnak még a legszelvedebb formája is halálos sértés számba menne vele szemben. Legutóbb már érdekképviselői lapja is felszisszent a kritika ellen s majdnem azt követeli, hogy minden produktumot, amely a hazai műtermekből kikerül, tekintet nélkül értékére, nyilvánítson remekművé a sajtó. Hogy ez a furcsa magatartás mily kevéssé jogosult, arról talán fölösleges is beszélni, hiszen a közönségnek legközvetlenebb alkalma van meggyőződni róla: valóban oly kritikán felüli-e a film-üzlet ügyeseinek tevékenysége. Hol van már az az idő, amikor az önmegtartóztatásnak szinte szerzetesi fegyelmével hallgatott a művészi ízlés ellen elkövetett legvadabb merényletek után is a bírálat, mert a gyermekcipőben járó magyar filmművészet támogatását tartotta

Annál több hasáb jutott az olyan írásoknak, amelyek nagy általánosságban foglalkoztak a filmgyártással s konkrétumok nélkül, a felületeken mozogva rombolták a magyar filmek hírnevét.

A magyar filmgyártás négy esztendő alatt, amióta keresztény kezekbe került, igen nagy utat tett meg. Ennek ellenére egyre azt olvashatjuk, hogy ma is a zsidó gyártók egykori színvonalán, vagy még azon is alul van. Attól eltekintve, hogy ez legkevésbé sem felel meg a tényeknek, gondolnunk kellene arra is, hogy az efféle cikkek milyen örömet keltenek azokban, akik kiszorultak erről a térről, de akik ma is minden kis politikai fuvallatra máris ugrásra készen állnak, hogy ismét elfoglalják régi pozícióikat.

feladatának! Ma versenytárs nélkül áll a filmgyártói ipar, s gyakorlat, tapasztalata is van már annyi, hogy vállalhatja, vagy legálább is vállalhatná a minden nyilvánosság előtt lefolyó cselekedetnek kijáró kritikát. Ehelyett mimózi érzékenységgel tiltakozik, ha a valóban merényletszámba menő silányságokat, bárgyú, művésziellen, ízlésrontó gyártmányokat egyetlen hang is helyteleníteni merészezi... Valóban azt képzelik azok, akik tekintélyes hasznót húztak már eddig is a bírálat türelméből, a közvélemény jámbor étvágyából, lecsökkentett igényességéből, hogy az idők végezetéig szabad lesz ott folytatniok, ahol elődeik abbahagyták? Hogy pusztán csak azért, mert okmányaik rendben vannak, nekik szabad lesz ugyanazt a »művészetet« üzniök, amit elődeiknél oly jogosan utasít

tott vissza az egészséges ítéletű közvélemény?»

A stílusról és az egyes kifejezésekről, a »filmdzsungel« ismételt emlegetéséről mindenki ráismerhet a szerzőre. Magával a cikkekével nem érdemes foglalkozni, mert tipikus példánya annak, amit úgy hívnak: *hangulatkeltő mellébeszélés, sőt egy kissé a tények elferdítése is*. Mert nem is kicsi, hanem *durva* elferdítése a ténynek a cikk itt következő néhány sora: »Legutóbb már érdekképviselői lapja (*ez volnánk mi*) is felszisszent a kritika ellen s majdnem azt követeli, hogy minden produktumot, amely kikerül a műteremből, tekintet nélkül értékére, nyilvánítson remekművé a sajtó.«

Hát ez egy kicsit sok! Ilyen valótlanságot állítani nem szabad olyannak, aki mindenáron purifikálni akar, mert elveszti szavahatóságát.

A »Magyar Film« nem most, hanem már nagyon, nagyon régen komoly, szakszerű, tárgyilagos kritikát kér a magyar sajtótól. Több cikket írt ebben az értelemben *Winkler Jenő*, magam pedig ugyanennek az érdekében már hatodik hete írom a sorozatos cikkeket. Múlt héten többek között ezt állapítottam meg: »*Bírálatra szükség van, de a bírálatok legyenek olyanok, amelyek megmutatják a helyes utat, amelyek tanítanak és mértéket adnak. Ezért kívánjuk azt, hogy a kritikusok megfelelő szaktudással bírnak, mert különben nem tudják betölteni azt a nevelő, irányító szerepüket, amelyekre hivatottak volnának.*«

Azt hiszem, ennél világosabban nem lehet leszögezni, mennyire szükség van a kritikára. Aki ebből egyebet olvas ki, azzal nincs mit vitatkozni.

BEMUTATÓFILMSZÍNHÁZAK MŰSORA

ÁTRIUM	Orientexpress	VII. 23-től	Léna
CORVIN	Bali a boldogság szigete	VII. 23-től	Budapest
DEÁK	Orientexpress	VII. 22-től	Léna
FORUM	A bűn árnyékában	VII. 23-től	Esperia
KASZINO	Orientexpress	VII. 22-től	Léna
KORZÓ	Nyári szünet		
NEMZETI APOLLÓ	Külvárosi órszoba	VII. 26-től	Léna
OMNIA	Nyári szünet		
RÁDIUS	Késő	VII. 22-től	Hajdu
SCALA	Áruló nyom	VII. 19-től	???
SZITTYA	Külvárosi órszoba	VII. 26-től	Léna
URÁNIA	Egy csókért	VII. 19-től	UFA

A történelmi és társadalmi filmek vannak többségben az 1943—44-es. évad gyártási programjában

Az Országos Nemzeti Filmbizottság által jóváhagyott témák és forgatókönyvek

Az Országos Nemzeti Filmbizottság sorozatos üléseken foglalkozott a mostani gyártási évad filmjeinek elbírálásával.

A benyújtott filmtervek nagy számára való tekintettel ez a munka meglehetősen hosszadalmas és többszöri tárgyalást igénylő, körültekintő feladat volt. Az eddig elbírált filmtervekből az évad képe már nagyjában kialakultnak tekinthető. 1944. május végéig, ameddig a gyártási évad terjed, a magyar műtermekben, mintegy 50 film készíthető. A teljes lehetőség kihasználásához szükséges valamennyi filmterv még nincs elbírálva, de ezek egy része nem tekinthető sürgős feladatnak, mert arra is gondolni kell, hogy a nyolc-tíz hónap múlva műterembe kerülő filmek témáinak megválasztásához, vagy azok végleges kialakításához a filmgyártás időközben szerzett tapasztalatai hasznos útmutatásokat nyújthatnak.

Megállapítható, hogy a filmgyártók eddig nem tapasztalt mértékben foglalkoznak történelmi filmek megvalósításának mindenképpen dicseendő gondolatával, bár a háborús nyersanyaghiány nem egy esetben, szinte leküzdhetetlen akadályokat jelent a szükséges kosztümök és díszletek előállításánál. Feltűnően nagy számmal jelentkeznek a gyártó vállalkozások komoly társadalmi életkérdések és nemzeti problémák filmre vitelével, míg a vígjátékok száma az egész év produkciójának, a jelek szerint, egynegyedét sem fogja elérni. A vígjátékok nagyobb része is fémjelzett írók műve, vagy kipróbált művészeti szakemberé. Az eddig bejelentett, vagy elbírált, részben már forgatás alatt levő, vagy elkészült filmek megosztása a következő:

Nemes Nándor: Egy gép nem tért vissza... (Déli-báb-film, a honvédelmi minisztérium filmje),

Sovány Mária: Tavasz lángról. (Cserépy-film),

Szüle Mihály—Martonffy Emil: Nemes Rózsa. (Palatinus-film),

Szentimrey Jenő: Csáki bíró lánya. (Kézdi—Kovács-film),

Tüdös Klára: Fényes árnyék. (Siményi-film),

Szeffedin-Szefket bey: Kalotaszegi Madonna. (Erdélyi-film),

Terescsényi György—Dallos Sándor: Hősök. (A nemzetvédelmi propaganda minisztérium-filmje),

Vaszary János: Kölcsönadott élet. (MFI-film),

Zilahy Lajos: Valamit visz a víz. (Pegazus-film),

Zsigray Julianna—Fekete István: Féltékenység. (MFI-film),

Vígjátékok:

Bönyi Adorján: Muki. (Gróf Zichy Gézáé-film),

Horváth Jenő—Palásthy Géza: Anyámasszony katonája. (Objectív-film),

Kalmár László: Sziámi macska. (Mester-film),

Lázár István—Szuhy Emil: Zenélő malom. (Kolczonay-film),

Matolcsy Andor: Kettesben. (Iris-film),

Martonffy Emil: (francia ötlet nyomán): Viharkisasszony. (Hausz Mária-film),

Peéry Piri: Makacs Kata. (Mester-film),

Pánczél Lajos: Agrólszakadt urilány. (Objectív-film),

Tiszay Andor: Éjjeli zene. (Hunnia-film),

Vaszary János: Megálmodtalak. (Palatinus-film),

Ezeken felül előkészületben van, de végleges elbírálás alá nem került egy Madách-film, Kuny Domokos, az első magyar kerámikus életét tárgyaló, továbbá Scribe: Egy pohár víz című szindarabjából készülő film.

Az Országos Nemzeti Filmbizottság egyébként legutóbbi ülésén elhatározta, hogy a jövő évadra szülő műtermi kijelöléseknél első sorban az idei évadban gyártott és bemutatott filmek művészi értékét veszi majd figyelembe.

Történelmi (jelmezes) film:

Asztalos Miklós—Daróczy József: Rákóczi nótája. (Hajdu—Hunnia-produkció),

Asztalos Miklós: Ördöglovas. (Táltos—Déli-báb-film),

Bárd Miklós—Somogyvári Gyula: Szováthy Éva. (Szarka—Léna-film, a honvédelmi minisztérium filmje),

Eszterhás István: Kossuth (Mester-film, a Nemzetvédelmi propaganda minisztérium filmje),

Justh Zsigmond—Zilahy Lajos: Fuizamus (Pegazus-film),

Asztalos Miklós—Matolay Géza: Lavotta szerelme. (MIF-film),

Patkós György: Futótűz. (Bajusz-film, a nemzetvédelmi propaganda minisztérium filmje),

Somogyváry Gyula—Asztalos Miklós: A bresciai hiéna. (Hunnia-film),

Vándor Kálmán: Mea culpa. (Honvédelmi minisztérium-filmje: átdolgozás alatt),

Vass Gereben: A nemzet nap-számosai. (Auróra-film).

Társadalmi színmű, drámai játék:

Barsi Dénes: És a vakok látnak. (dr. Hosszú Zoltán-filmje),

dr. Bozzi Pál: A két Bajtai (Hunnia-film),

Barabás Pál: Boldog idők (Jupiter-film),

Barabás Pál: Fehér vonat. (Zalabéry—Horváth-film),

Domuzsiev—Bán Károly: Bolgár—magyar rapszódia. Agotai—Mester-film, magyar-bolgár verzióban a Magyar Bolgár Társaság felügyelete alatt),

Fekete István: Aranypáva. (Déli-báb-film),

Gárdonyi Géza: Adj Isten Biri. (Kokas-film),

Kalmár László: Ezüstharang. (Mester-film),

Matolay Géza—Jánossy István: Magyar Sasok. (Horthy Miklós Repüléscsoport-filmje, MIF. produkció),

Mikszáth Kálmán—Kerekesházy József: Egy fiúnak a fele. (Pax-film),

Matolay Géza: Diákkaptár. MIF-film),

Móricz Zsigmond—Tersánszky J. Jenő: Sári bíró. (Hunnia-film),

Móricz Zsigmond: Kerek Ferkó. (Auróra-film),

Pekár Gyula: A tenger boszorkánya. (Lévai—Mester-film, a Magyar Bolgár Társaság felügyelete alatt),

Pánczél Lajos: Menekülő ember. (Takács-film),

„Rákóczi nótája“ Kassán

Megkezdték a nagy történelmi film külső felvételeinek forgatását

Szerdán közel hetven tagból álló filmexpedíció utazott el Budapestről Kassá a, amelynek környékén kezdik el forgatni a »Rákóczi nótája« című nagyszabású magyar történelmi film külső felvételeit. A Hajdu-Hunnia film gyártásában készülő és méreteiben minden eddigi magyar produkciót háttérbe szorító filmalkotásról akkor alkothatunk igazán tisztán képet, ha megismerjük azokat a részletmunkálatokat, amelyek ternek az impozáns filmnek első forgatási napját.

Zombory György, a Hunnia helyettes gyártásvezetője, mint felvételvezető működik közre a filmnél. A kassai utazás előtt őt kérdeztük meg, hogy mondja el, milyen előkészületeket igényelt a »Rákóczi nótája« történelmi szempontból való előkészítése, egyáltalán milyen hatalmas szervező apparátust mozgatót meg a film gyártása.

— Több, mint három hónap óta dolgoztunk az előkészületeken. Eppen a filmnek a történelmi része volt az, amelyet az esetleg becsúszó hibák legkisebb valószínűségének kizárásával kellett meg- szerkeszteni.

Mese a leglegendásabb korszakról

— A »Rákóczi nótája« ezek szerint tényleg egy darab magyar történelem lesz?

— Erre így nehéz lenne felelnem, — mondja Zombory György — mert..., de mutatok valamit, — ezzel kezébe veszi az asztalán fekvő

forgatókönyvet és rámutat egy kezdő oldalra van:

— Olvasd csak el ezeket a sorokat!

»Ez a történel, — olvasom az idézőjelbe tett mondatot, — nem történelem, sem cselekményében, sem muzsikájában. Mesét adunk az egyik leglegendásabb, leghősiesebb magyar korszakról, részben költött alakokkal és gloriifikálni szeretnénk a világ egyik legszebb és leglelkesebb zenéjét, a Rákóczi indulót.«

— Mégis csak történelmi film lesz ez, — vetjük közbe — hiszen a »Rákóczi induló« maga is történelmet jelent.

— A legmagasabb helyeken kellett eljárni — folytatja Zombory — hogy megtudjuk szerezni mindazt, ami elengedhetetlenül szükséges volt, hogy biztosítsuk a filmmese keretét jelentő kor történelmi háuségét. Pénzkérdés itt nem i olyan nagy szerepet játszott hanem a tényleges történet értékek megszerzése jelentet óriási munkát.

— És mindezt nem lehetett volna megvalósítani, ha nem maga Bingerth János vezér igazgató úr irányítaná személyesen a film gyártásának menetét és Daróczy József, aki évek óta készült erre a nagy feladatra. Ő, mint a forgató-

Kassa főtere a Hunniában

— Itt, hol építik fel a külső díszleteket?

— A Hunnia udvarán. Az építkezések már meg is kezdődtek Dudás László vezetésével.

— Mit fog ábrázolni ez a külső?

— Kassa egykori főterét. Eköré lesz csoportosítva minden Rákóczi-korabeli kassai ház, amely valamiféle összefüggésben állott Rákóczi Ferencz személyével. Itt lesz a Halászbástya, a Kápolna, a Rákóczi-ház. Ez a csoportosítás ugyan egy kicsit meghamisítja a történelmet, de tulajdonképpen nem árt a történet szellemének.

— Meddig fogtok Kassán maradni?

— Közel egy hétig. Már négy vagon kellék előre elment Kassára.

— Honnan veszték a ruhákat ebben az anyagszegény világban?

— Egyrészt a Nemzeti Szín-

könyv írója Asztalos Miklós mellett, a legapróbb részletekig áttumulmányozta ezt a legendás kort.

— Ugy hallottuk, hogy több szakértő is figyelni a gyártást, hogy történelmi szempontból hibátlan legyen a film.

— Igen, így hadtörténeti szakértője a filmnek Markó Árpád nyugalmazott vezérkari ezredes, a Rákóczi-kor hadászatainak legkiválóbb ismerője. A bútorok és interieurök Mihlik Sándor kassai múzeumi igazgató irányítása mellett kerülnek a felvevőgép elé. A ruhákat Nagyajtay Teréz és Márk Tivadar tervezik, a filmszerűség szempontjára pedig Bijusz Péterné vigyáz.

— Milyen nagyszabású jelenetek lesznek a filmben?

— Lovasrohak, hiszen kurucok és labancok harcát és csetepatéit is néző elé tárja a film, valamint két korabeli báljelenetet, de ez nem azért lesz, hogy a filmet revüszerevvé tegye, vagy hogy emelje annak kiállítását, hanem mert szerves összefüggésben áll a cselekménnyel.

— Hány statiszta fog közreműködni a felvételeknél?

— Erre nézve még nem tudok számot mondani — feleli a Hunnia fiatal gyártásvezetője.

ház és az Operaház kölcsönzi. másrészt jelmez-kölcsönzőktől. Közel 2000 jelmezre van szükségünk.

— Csak Kassa környékén lesz külső forgatás?

— Nem. Kassáról kirándulunk Füzérvárra, és később majd Sáropatakra is leme- gyünk, de ott csak egészen kevés felvételt készítünk.

— Legnagyobb gondot okoz mindig a kellékek ide-oda- szállítása és számbavétele. Valóságos ménesekeket kell beva- goniroznom. Rákóczi batárja maga 16 mázsa.

— Előreláthatólag mennyi ideig terjed a forgatási idő a külsőkkel és belsőkkel együtt?

— Ha minden jól megy, szeptember tizedike körül készen leszünk. De ezt úgy kell érteni, hogy nap-mint nap forgatni fogunk és mialatt a belsőket készítjük, azalatt a külső díszleteket fogják építeni

Nehogy azt higgyék kedves olvasóink, hogy a fentebbi beszélgetésünk Zombory Györggyel olyan zavartalan menetben folyt le, mintahogy-yan itt leírtuk. Rövid félóra alatt százszor, ha nem többször, csengett a telefon és a hívásoknak legalább fele valamiféle vonatkozásban volt a kezdés előtt álló »Rákóczi nótája«-val.

Ha csak azt figyeltük volna, hogy ezen az egy délelőttön milyen »forgalom« bonyolódott le a Hunnia gyártásvezetői irodájában, már az is eléggé sejtethette volna, hogy itt most valami nagyon komoly, nagyon nagy, nagyon szép alkotás vajódik, forr és érik a megvalósulás felé.

Csontó Menyhért

Kelemen Eva a Hunnia sztárja

A szép szőke színésznő, aki színpadon estéről-estére nagy sikert aratott a Víg-színházban a »Fekete Péter« című vígjátékban, a közeljövőben ismét filmezni fog. A Hunnia két filmjében: a »Sári bíró« és a »Két Bajthay« című filmek női főszerepét fogja eljátszani.

Kelemen Évát a Hunnia fedezte fel és első filmjével: »Tilos a szerelem« jó bevezető sikert ért el vitéz Gozmány György mellett, aki szintén akkor játszotta élete első film főszerepét. A nyár elején készítették el a második filmjét, az »Ejjeli zenét«, amelyben Sárdy Jánossal és ismét vitéz Gozmány Györggyel játszik együtt. Ez a film úgy ősz táján kerül a budapesti mozik műsorára.

Eva művésznő újabb filmszerepe elé nagy várakozással tekintünk, de egyben megelégedéssel vesszük tudomásul, hogy a magyar filmgyártás egén üstökösként feltűnt Kelemen Eva pályája szépen ível a magasba a biztos kiteljesedés felé.

„Egyedüli életcélom: énekelni és mindig énekelni”

Barabás Sári beszél a filmről, élményeiről és terveiről

Ki ne ismerné Johann Strauss bűbajos keringőjét, a »Tavaszi hangok«-at? Benné van ebben a dalban minden varázsa a tavasznak, a pacsirta csattogása, a patakok csobo-

gása, a virágok fakadása és — ami szintén egyik fő jel-

lemvonása a tavasznak — a szerelem is. Ha ez a keringő felcsendül egy ezüstös, kristálytisztá magasszopránon, lelki szeméinkkel máris magunk előtt látunk egy csomó szép fiatal lányt, amint a tavaszi üdeségben pompázó réten tán cot jár, szökken, libeg, akár csak a pillangó.

Ez a látvány tárul majd hamarosan a közönség elé a »Magyar kívánsághangverseny« c. új film egyik jelenetében. A kívánsághangversenyek ünnepeket kedvence, a napsugárszöke Barabás Sári éneklé a különleges új produkcióban a »Tavaszi hangok«-at és mialatt a csalogány könnyedségével ontja torkából a pompás koloratúrákat, a szikrázó staccatokat és trillákat, addig megelevenedik előttünk mindaz, amiről az énekben szó van.

Az első filmszerepről

A művésznőnek ez az első filmszerepe és ebből az alkalomból felkerestük, hogy meséljen valami szépet a Jupiter-lámpák számára új világáról.

Felcsillan a szeme, amint a filmet említjük.

— Nagyon-nagyon örültem a filmezésnek és annak is, hogy először éppen egy ilyen érdekes, sokatígérő alkotásban vehettem részt. Ha a »Magyar kívánsághangverseny«-t annyi szeretettel fogadja majd a közönség, amekkorára szeretettel a szereplők és a törzskar igyekezett minden lehető szépet és jót beleadni, akkor igen nagy siker lesz. Én magam még nem láttam a filmet, de mások is nagy reményeket fűznek hozzá. Ami pedig az én egyéni érzéseimet illeti, nekem máris külön örömmel kedveskedett a film, mert hallom, egészen jól sikerült engem is fényképezni. Ettől pedig nagyon félttem. Már kétszer volt próbafelvétel és mindkét alkalommal halálra rémültem saját arcomtól. Nem tudom, mi az oka, hogy még egyszer sem sikerült a próbafelvétel; talán az, hogy kevés az idő és az anyag, nem kísérlelgethetnek annyit egy nehezebben fotografálható arccal, amenny-

nyire szükség volna. A Tobistól például már háromszor kaptam meghívást és ott minden alkalommal egy egész héttig foglalkoztak velem. Kivá-

Jávor Pál mint partner

— *Apropos, »Két Kapitány! Mondjon valamit erről is. Milyenek találja Jávort, mint partnert?*

— *Jávorban nagyon kellemesen csatlódtam. Az igazat megvallva, kicsit félttem tőle előbb, bár — talán nem szerénytelenség, ha ezt mondom — én általában elég jól tudok bánni az emberekkel és reméltem, hogy majd csak övele is lesz valahogy. Dehát ügyes »bánásmódra« végül is igazán nem volt szükség. Nagyon kedves, közvetlen kolléga Jávor, örömmel dolgozom vele. Különben is szívesen játszom ezt a szerepet, bár ebben a hőségben kicsit fárasztó*

A »Tavaszi hangok« pacsirtája

— *Mi volt a legnagyobb művészi élménye eddig?*

— *Hát volt több is. Tudja, aki számára a hivatása olykor sokat jelent, mint nekem, az rengeteg szépséggel és élménnyel találkozhatik. Nem is tudom, mit mondjak, — talán a »Bécsi keringő« tavalyi margitszigeti szabadtéri előadásai, amikor szintén a »Tavaszi hangok«-at énekeltem.*

próbáltak mindenféle fényhatást, beállítást. Nálunk ezt sajnos nem lehet megcsinálni Node sebjál! Ha most ez a filmszereplésem csakugyan jól sikerül — adja Isten — akkor remélem, folytatása is következik és a filmezés mezeországa is megnyílik előttem.

— *A »Kívánsághangverseny«-en kívül nem volt még szó filmszerepről?*

— *De igen, egy rövid filmet szándékoztak készíteni velem és Sárdyval, régi híres operettszámokból. Ez azonban csak terv maradt. Különböző okokból megszakadtak a tárgyalások.*

— *Különben — kapja fel hirtelen mosolyogva a fejét — amilyen öröm volt számomra a filmezés, éppen annyira megerőltető is volt. Tudniillik éppen abban az időben, amikor a felvételeket készítették, rengeteg egyéb dolgom is összejött, rádiószereplés, a »Két Kapitány« próbái és még ezer egyéb kötelezettség, aminek aztán az lett a vége, hogy mindenünnen elkéstem és mindenkitől kikaptam.*

néha. Ma is — szombat estén — két előadás lesz, na meg persze holnap is.

— *Mik a tervei ősszel?*

— *Debrecenben fogom énekelni a »Mosoly országa« női főszerepét. Aztán szeptember közepén a Magyar Művelődés Házában a »Don Pasquale«-t fogják előadni teljes operai együttessel, én leszek az egyetlen »kültag«. Ennek már előre örülök. Októberben pedig... nem, nem akarom elkiabálni, de ha minden jól megy, talán Bécsben fogok szerepelni. Most folynak a tárgyalások.*

— *Igen, ez már egészen speciális »Barabás-szám«-má vált — vetjük közbe.*

Szégyenlősen mosolyog, mint aki el akarja háritani ezt a feltevést, és folytatja:

— *Nagy élményt jelentett még számomra az elmúlt szezonban a kolozsvári vendégszereplésem, amikor a »Lakmé«-ban léptem fel. A csendgettyűaria után — mint a kollé-*

gám mondották (hat percig tapsolt a közönség. Ez csak eléggé élmény, nem?

— *Nos és most, hogy rádió, film, színpad, hangversenydobogó nyitva áll Művésznő előtt, tulajdonképpen mit kívánna még a sorstól? Mi az életcélja?*

Nem olyan könnyű az én életem sem

Furcsa, átszellemült pillantást vet rám.

— *Enekelni — mondja egész csöndesen és egyszerűen. — Mindig énekelni. Ez az én egyetlen életcélom, az egyetlen, amiért küzdenem érdemes. Pedig higgye el, nem olyan könnyű az én életem sem. Ha tudná mennyi támadás és sérelem ér!*

Most hirtelen, mint egy panaszkodó kislány fordul felém.

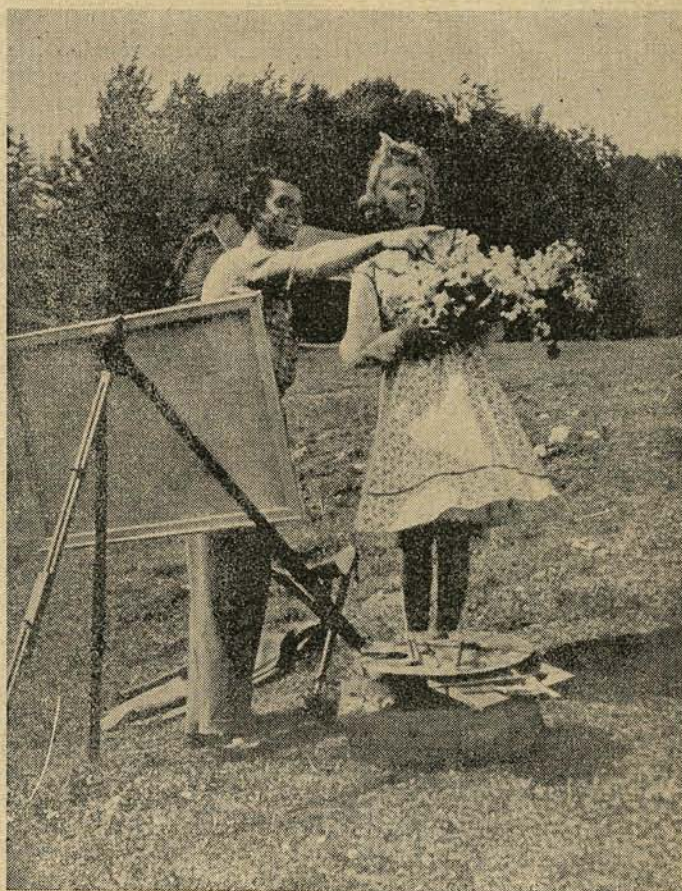
— *Mi bajuk lehet velem az embereknek? — kérdi elkecseregetten. — Miért piszkálnak folyton? Én nem bántok senkit, mindig mindenkihez csak jó és barátságos igyekszem lenni, nem intrikálok, nem pletykálok, nem tolatkodom. Alig is járok valahová, előadás után hazajövök, lefekszem, napközben is itthon vagyok a szerepléseimen kívül. És mégis olyan ellenségesek, olyan gúnyosak és harapósak velem szemben! Túlzott reklámhajhászással, meg ilyesmikkel vádolnak, holott még annyi reklámot sem tudok magamnak csicnálni, mint szükséges és természetes lenni! Hát akkor miért? Miért bántanak folyton?*

...Ne búsuljon, kedves Barabás művésznő! Fel a fejjel! Van az úgy néha, hogy egy-egy valakit kiszemel a pletyka és egy darabig rajta élesítik az emberek a nyelvüket, — de az ilyesmi nem tart örökké. Egyszer majd csak megúnják, kivált ha belátják, hogy nincs igazuk. Addig is vigasztalódjon azzal, hogy a közönség mennyire szereti és ha majd a filmvászonon is maga előtt fogja látni kedves, bájos alakját, halani fogja elbűvölő pacsirtahangját, még az eddiginél is jobban szívébe zárja majd!

Zoványi Klári

KÉT ÚJ NAGY MAGYAR FILM

KALOTASZEGI MADONNA

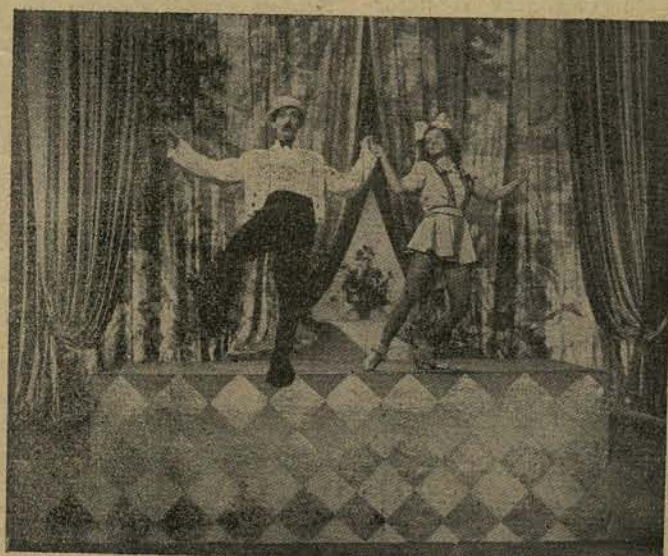
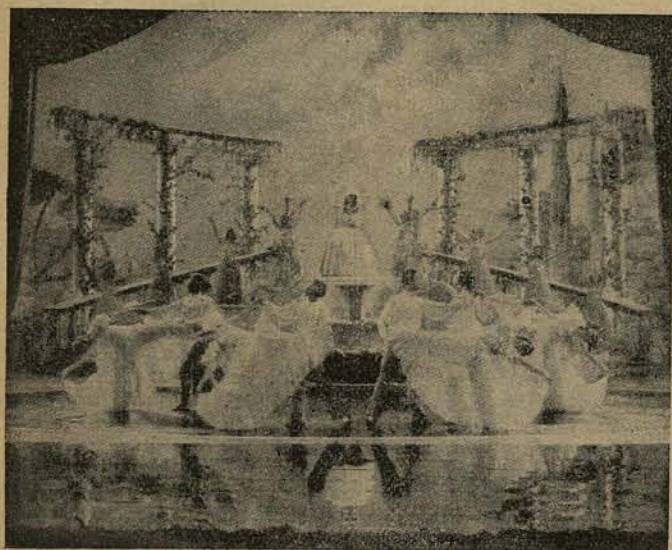

Jelenetek Szeffedin Szelket bey »Kalotaszegi Madonná«-jának Körösfőn készült külső felvételeiből. A filmet Rodriguez Endre rendezte. Zenéjét Buday Dénes szerezte. A díszleteket és ruhákat Kokas Klára tervezte. Gyártotta és forgalombahozza az Erdélyi (Kárpát) Film.

A »Magyar kívánsághangverseny«-t Babay József könyve alapján Balogh István rendezte. Zenéjét Dolecskó Béla írta. Képeink Kokas Klára nagyszerű díszleteinek néhány részletét mutatják. A filmet az Erdélyi (Kárpát) Film hozza forgalomba.

VÁRJA BEMUTATÁSÁT:

MAGYAR KÍVÁNSÁGHANGVERSENY

A magyar filmgyártás jelentősége az európai filmellátás szempontjából

Egyik napilapunk vasárnapi számában a következő érdekes cikket olvastunk az európai filmgyártás jövő évi lehetőségeiről és az európai filmipiac önellátásának kérdéséről:

— Mivel a háború kiszorította az európai piacról az amerikai filmet, természetesen minden európai ország filmönellátásra törekszik. Az európai filmipiac már a háború előtt is lényegesen nagyobb volt, mint az Egyesült Államoké, ma pedig 19.000 északamerikai filmszínházzal szemben majdnem 30.000 filmszínház ellátására kell gondoskodnia. Ennek a szükségletnek leggazdaságosabb kielégítésére évi 400–500 filmre van szükség.

— Minden valószínűség mellett szól, hogy ezt a szükségletet az idén a háborús nehézségek ellenére is sikerül biztosítani. Ami Németországot illeti, filmipara idejekorán való átszervezésének köszönhető, hogy a folyó évre tervezett 110 német játékfilmet el is tudja készíteni. Nem sokkal lesz kisebb az olasz filmkínálat sem: ebben az évben mintegy 80 új olasz játékfilmre lehet számítani. A kontinens többi filmgyártó országaira ilyenformán körülbelül 230–240 film előállításra vár. Közöttük 40 filmmel az 1940. évi nemzeti katasztrófa után lassankint megint erőre kapó Franciaország áll az első helyen: a következő helyeket Magyarország, Spanyolország, a skandináv államok és Svájc foglalják el.

— A német termelési szükséglet szempontjából döntő jelentősége van annak a ténynek, hogy az európai filmszínházaknak mintegy egyharmada esik Németországra. Németország első feladata természetesen saját filmszínházainak játékfilmekkel való ellátása. A múlt évben a német mozilátogatók száma elérte az egymilliárdot, a mozik bevétele pedig a 850 millió márkát. Ez a két hatalmas szám már magában is kellő megvilágításba helyezi a német filmtermelés csupán németországi hatásterületének nagyságát. Ehhez járul még, hogy a német filmnek a harcotérrel és a megszállt területekkel szemben is különleges kötelezettségei vannak, végül pedig a nem hadviselő államokban is szembe kell helyezkednie az ellenséges filmpropagandával.

— A megszállt és az újon-

nan szerzett német keleti területek egyébként újabban szintén szerepet kezdenek játszani a filmgyártásban és filmelhelyezésben. Az osztrák német birodalmi kormányzásnak ma 175, Ukrajnának 265 filmszínháza van, melyek több, mint 20 millió látogatót szórakoztatnak. A filmgyártás szolgáltatásban jelenleg egy osztrák és egy ukrán filmvállalat tevékenykedik, ott pedig, ahol technikai okokból nincs mód normálfilmek bemutatására, — ez elsősorban Ukrajnára áll — keskenyfilmvetítő gépkocsik állnak rendelkezésre, melyek maguk termelik a szükséges áramot. Ezenkívül a Krim éppenséggel eszményi filmfelvételi tereppel szolgál Németországnak, amely magábanvéve is nagy fejlődési le-

hetőségeket ad a német filmnek.

Ebben a cikkben csupán egy, bennünket magyarokat erősen érdeklő tévedés van: Németország és Olaszország után a gyártott filmek számára nézve nem Franciaország következik első helyen, hanem Magyarország.

A híradás szerint Franciaország 40 filmet fog gyártani ebben a szezonban, értesülésünk szerint azonban még ennyit se. Magyarország viszont — ha csak a múlt évi mennyiséget gyártja — legalább 45 filmet készít el. A kiutalt műtermek száma 52 és az erős gyártási tempó talán lehetővé is teszi ennyi film elkészítését.

Bármint is legyen, a magyar filmgyártás számszerűen elfoglalja mindenképpen a harmadik helyet Európában! Ha tekintetbe vesszük

az ország lakosságának számát, a kis nyelvterületet, a rossz külföldi eladási lehetőségeket, a többi országok gazdagságát, az állami segítségek méreteit, akkor büszkén állapíthatjuk meg, hogy filmgyártásunk valóságos csodát művel.

A magyar találmányosság (kis pénzen elfogadható filmet alkotni), a minden nehézséget leküzdő vitalitás volt csak képes arra, hogy elérje ezt az eredményt. Büszkének, mérhetetlenül büszkének kellene lennünk erre, e helyett azonban — jó magyar szokás szerint — szidjuk önmagunkat, elégedetlenek vagyunk, marakodunk, kötelességünk pedig az volna, hogy telekiabáljuk a világot a magyar filmgyártás csodálatos eredményeivel. De ha már ezt nem is tesszük, legalább ne kicsinyítsük magunkat, ne adjuk át az elsőbbséget másoknak ott, ahol az jog és igazság szerint minket illet meg.

Sztár lesz a cipőm, szerkesztő úr!

Néhány nappal ezelőtt a Városház-utcában volt dolgom s egyik panzió-tulajdosos barátomnak a környéken is híres fiatal szakácsnője széles mosollyal fogad:

— Sztár lesz a cipőm, szerkesztő úr!

Hirtelenében nem értettem meg a különös és derűs üdvözlést, azonban ma, amikor óránként történnek világesemények, ez a csoda se rázott meg különösebben. Tanácsatlanságomban azonban ezúttal elhagytam a kérdezősködést s bizonyos kétkedéssel tekintettem Mancira, az 1943-as ételcsodák megteremtőjére.

— Az úgy történt, szerkesztő úr — mondja boldogan Mancsi, — hogy van itt a házban egy divatszalon, ahol sok művész jár.

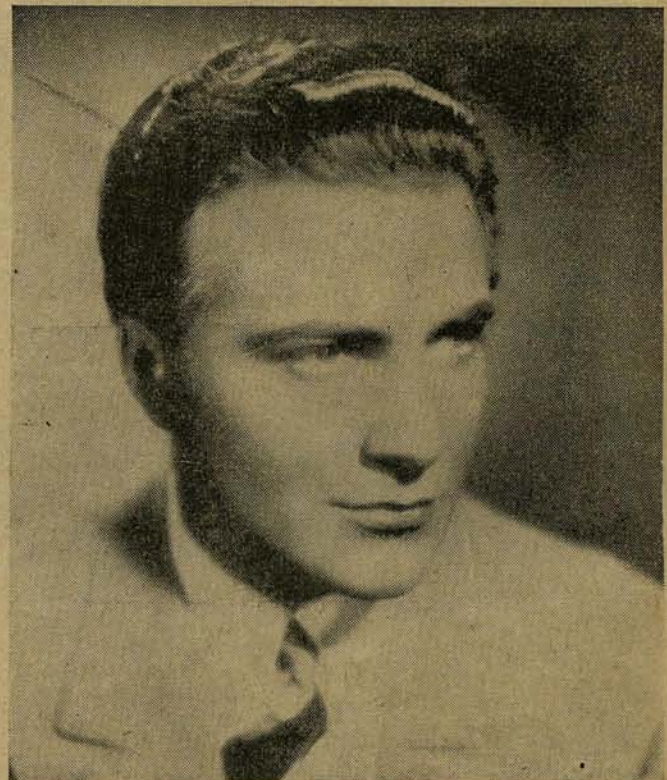
A napokban, mikor dél előtt vásárolni mentem, a Bulla művésznővel találkoztam a folyosón. Ezideig csak filmen láttam — (bevallom, egyszer-kétszer tőlem kapott szabadjegyet,) — de most életben is rögtön felismertem. Csak egyetlen csodálkoztam: hogy nemcsak én néztem meg őt, hanem ő is alaposan szemügyre vett engem. Igen szégyeltem magam, mert egy olyan rongyos cipő volt rajtam, amibe már az egérnek se kellene lyukat rágni. A Bulla művésznő meg, minél jobban resteltem magam, annál jobban nézett. Ugyany-

nyira, hogy be is szaladtam a konyhámba. Ebéd után aztán leküldött hozzám a szalon tulajdonosa egy lányt azzal a kéréssel, hogy a művész nő kérései, nem adnám-e kölcsön az én rossz cipőmet, mert neki az éppen találna s szerepében éppen egy ilyen ron-

gyos cipőre van szüksége. Hát így került az én cipőm a Filmirodába, s most alig várom, hogy elmehessek a moziba, viszontlátni azt a cipőt.

A cipőre rá is találtunk a Filmirodában, ahol Bulla egy koldusszegény napszámos lányt játszik a »Nemes Rózsában«.

Igy lépett hát sztárrá Mancsi cipője. g. v. k. e.

Rossano Brazzi, az olasz filmek gyakran foglalkoztatott szerelmes színésze

A SVÁJCI FILMGYÁRTÁS ÉS FILMKERESKEDELEM

II.

Közöljük alább az 1938 óta Svájcban gyártott filmek listáját.

1938-es produciók:

»Fusilier Wipf«. Gyártó: Präsens Film A. G. Forg. hozza: Präsens Film A. G. Rendező: Leopold Lintberg és Hermann Haller. Szereplők: Paul Hubschmied, Heinrich Gretler, Robert Troesch
»L'or dans la montagne«. Gyártó: Clarté Film A. G. Forg. hozza: Bad Film S. A. Rendező: Max Haufler. Szereplők: Jean Louis Barault, Suzy Prim, Janine Crispin.

1939-es produciók:

»Wachtmeister Studer«. — Gyártó: Präsens Film A. G. Forgalmazó hozza: Columbus Film A. G. Rendező: Leopold Lintberg. Szereplők: Heinrich Gretler, Annemarie Blanc.

1940-es produciók:

»Weyerhuus«. — Gyártó: Aar Film A. G. Forg. hozza: Neue Etna Film Co. A. G. Rendező: René Guggenheim. Szereplők: Ellen Widmann, Marianne Kober, Max Werner Lenz.

»Menschlein Mathias«.

— Gyártó: Gotthard Film G. m. b. H. Forg. hozza: Emelka Film A. G. Rendező: Edmund Heuberger. Szereplők: Petra Maria, Leopold Biberti, Robi Rapp.

»Verena Stadler«. Gyártó: Elite Film A. G. Forg. hozza: Elite Film A. G. Rendező: Hermann Haller. Szereplők: Marianne Kober, Robert Wyss, Mathilde Danegger.

»Dilemma«. Gyártó: Gotthard Film G. m. b. H. Forg. hozza: Emelka Film A. G. Rendező: Edmund Heuberger. Szereplők: Leopold Biberti, Marina Rainer.

1942-es produciók:

»Menschen die vorüberziehen«. Gyártó: Gloria Film A. G. Forg. hozza: Columbus Film A. G. Rendező: Max Haufler. Szereplők: Adolf Manz, Marion Cherbuliez, Willy Frey.

»Une femme disparaît«. — Gyártó: Distributeur des Films S. A. Forg. hozza: Distributeur des Films S. A. Rendező: Jacques Feyder. — Szereplők: Françoise Rosay,

»Fräulein Huser«. Gyártó: Präsens Film A. G. Forg. hozza: Columbus Film A. G. Rendező: Leonhardt Steckel. Szereplők: Trudi Stössel, Alfred Lohner, Emil Hegetschweiler.

1941-es produciók:

»Der letzte Postillon von St. Gotthard«. Gyártó: Heimat Film Forg. hozza: Resta Film A. G. Rendező: Edmund Heuberger. Szereplők: Adolf Manz, Rudolf Bernhard, Ellen Widmann.

»Die missbrauchten Liebesbriefe«. Gyártó: Präsens Film A. G. Forg. hozza: Präsens Film A. G. Rendező: Leopold Lintberg. Szereplők: Paul Hubschmied, Heinrich Gretler, Alfred Rasser.

»Romeo und Julia auf dem Dorfe«. Gyártó: Pro Film Forg. hozza: Emelka Film A. G. Rendező: Valerien Schmiedly. Szereplők: Marguerite Winter, Erwin Kohlund.

»Landammann Stauffacher«. Gyártó: Präsens Film A. G. Forg. hozza: Präsens Film A. G. Rendező: Siegfried Steiner. Szereplők: Heinrich Gretler, Leopold Biberti, Robert Troesch.

»Der doppelte Mathias und seine Töchter«. Gyártó: Gotthard Film G. m. b. H. Forg. hozza: Ideal Film S. A. Rendező: Siegfried Steiner.

»Gilberte de Courgenay«. Gyártó: Präsens Film A. G. Forg. hozza: Präsens Film A. G. — Rendező: M. Franz Schneider. Szereplők: Annemarie Blanc, Ditta Cech, Erwin Kohlund.

»Der Hotelportier«. Gyártó: Pandora Film A. G. Forg. hozza: Pandora Film A. G. Rendező: Hermann Haller. Szereplők: Fredy Scheim, Max Knapp, Hermann Gallingner.

Jean Nojain. (Magyarországon is játszották »Négyarcú asszony« címmel).

Előkészületben vannak:

»Der Schuss von der Kanzel«, Conrad Ferdinand Meyer regényéből készülő film. Rendező: Leopold Lintberg. Szereplők: Emil Hegetschweiler, Adolf Manz, Leopold Biberti. Gyártó: Präsens Film A. G.

»Matto regiert«. Folytatása

a »Wachtmeister Studer« c. filmnek, melynek főszereplője ezúttal is Heinrich Gretler. Gyártó: Präsens Film A. G.

»Steinbruch«, Albert F. Welti vígjátékának filmváltozata. Rendező: Siegfried Steiner. Szereplők: Heinrich Gretler, Adolf Manz, Max Haufler, Willy Frey. Gyártó: Gloria Film.

»Maturareise«, a fiatalok filmje. Rendező: Siegfried Steiner. Művészeti vezető: Jacques Feyder. Szereplők: Annemarie Blanc, Marguerite Winter, Marion Cherbuliez, Blanche Anory, Willy Frey. Gyártó: Gloria Film.

»Der Glückshoger«, berni dialektusban készült film, a berni »Heimathutz Theater« színészeinek közreműködésével. Gyártó: Turicia Film.

»Der Bergführer«, a hegyóriások között lejátszódó film. Rendező: Probst. Szereplők: Geny Spielmann, Madeleine Köbel, Doris Raggen, Antoi-

nette Steindel. Gyártó: Probst Film.

»De Wyberfind«, komikus film, melynek főszereplője és rendezője Alfred Rasser.

»Manouche«, egy fiatal lány regénye. Rendező: Fred Surville. Szereplők: Yvres Bella, Pierre Dudan, Feau, Fleury, Róbert Verdaine, Pauline, Carton. Gyártó: Sarco Film S. A.

»Tempête sur l'Alpe«, Fernand Gigon regényének filmváltozata. Rendezője maga a szerző. Segédrendező: Paul Lambert. Szereplők: Daniel Fillon, Grance Villars. Gyártó: P. A. D. Films, Genf.

»Les fileuses«, Pierre Valette vígjátékának filmváltozata.

1942-ben Svájc pontosan 18 filmet gyártott, melyek így oszlanak meg: Präsens Film: 5 film; Gloria Film: 3 film; Filmkunst: 2 film; Edouard Probst: 2 film; Gotthard Film: 2 film; Pandora Film: 1 film; Jurafilm: 2 film; Turicia Film: 1 film.

Katonai filmek

A svájciak mindig különös érdeklődést tanúsítottak a katonai filmek iránt. Alig rendelték el a mozgófilmet, a hadsereg főparancsnokság rögtön alapított a hadsereg részére egy filmszolgálatot, »Schweizer Armee Filmdienst« (A. F. D.) néven.

Ennek a szervezetre két fontos feladatot bízta: az első volt, hogy a mozgósított korosztályokat ellássák játékfilmekkel és rövid kultúrfilmekkel (utóbbiak esetleg lassított felvételekkel), és ezáltal műveljék és szórakoztassák a csapatokat. A másik feladat volt: rendezés és lassított felvételekkel propaganda-jellegű filmeket gyártani a hadsereg különböző harcra tevékenységéről.

Ennek a különleges filmszolgálatnak élén Farter elnök áll, munkájában segítségére van Kern főhadnagy.

Függetlenül a hadi filmszolgálattól, több lassított kultúr film készült Svájcban e »Casa Burlet, Zürich« produkciójában, melyek szintén katonai jellegzetességeket mutatnak be, így pl. »Berge und Soldaten« és a »Maggiore Golay« nevű hegységben készült filmek, melyek közül néhány

színes. Meg kell említenünk a »La pattuglia bianca« (Fehér őrző) c. filmet a lausanne-i Cine Office gyártásában. Ez a hegyek világában lejátszódó hatalmas katonai dráma.

Zenét Heber szerezte, hangmérnöke Müller és főszereplői kizárólag tisztek és katonák.

Műterem és laboratóriumok

És most vessünk egy pillantást a svájci filmgyártás technikai felépítésére a filmgyárak szempontjából. A legrégibb műterem a zürichi »Rosenhof«, amely még néma film idejében épült, később azonban hangos berendezéssel is felszerelték. Itten forgatják a »Präsens« és a »Gotthard« filmjeit. Van továbbá egy »Frobenius« nevű műterem; mindkettőnél modernebbek azonban a »Belle-rive« műtermei. Itt a »Gloria Film« dolgozik.

Számos technikai laboratórium van. Ezek között megemlítendő a »Cinegram S.A.« Genfben és Zürichben, a »Peka Film«, »Probst Film«, »Central Film«, »A.R. Meyer« és »Turicia Film« Zürichben.

A sajtó

A svájci filmgyártás, éppen azért, mert kereskedelmi alapokon nyugszik, nem rendelkezik még olyan megszervezett sajtóval, amely hódításaiban kellőképpen támogatná. Például nincsenek Svájcban kulturális jellegű filmfolyóiratok, színházzal és filmmel foglalkozó képes hetilapok. Csak három filmfo-

lyóirat jelenik meg Svájcban és mindhárom havonta egyszer: az első a »Schweizer Film« mely a kölcsonzőknek, gyártóknak és művészeknek a hivatalos lapja és kizárólag tájékoztató jellege van, — a második a »Schweizer Filmzeitung«, népszerűsítő jelleggel, — a harmadik a »Der Filmberater«.

Támogató egyesületek

Azok, akik a svájci filmet támogatni kívánják — főként művészeti szempontból, alárendelt szerepet juttatva az etikai, politikai és vallási szempontoknak — egyesületben tömörültek, kifejezve magukat a »jó filmek barátainak«. A baseli »Bon Film« mint küzdőtér kezdte meg tevékenységét a »Werkbund« művészei és egyetemi hallgatói között, legújabbán pedig vitaesteket rendez a különböző filmek művészi értékéről. A zürichi »Filmgilde«, mely a »Bon Film« mintájára alakult, a testvér egyesület

nyomdokain haladt, később elkezdte támogatni a kizárólag kereskedelmi jellegű filmeket. Ezt követően megalakultak a hasonló intézmények Bernben, Badenben és Aarauban is, amelyek önállóak ugyan, de összeköttetésben állnak a »Filmbureau des Schweizer Katholischen Volksvereins«-szal, a »Schweizer Arbeiterbildungs-zentrale«-val és a zürichi filmklubbal, mely hasonló jellegű akadémia-féle.

Ilyen egyesületek alakultak Schaffhausenben, Luganóban, Gossauban, Neuchatelben és a többi központokban is.

Irányító szervek

A svájci filmgyártás irányító szervei kivülesnek az állam hatáskörén és a svájci Filmkamara illetékessége alá tartoznak. A Filmkamara vezetősége 13 tagból áll, elnöke Antonie Borel, neuchateli állami tanácsos, alelnökök

Schweigler és Bittel. A gazdasági osztály elnöke W. Sautter, a művészeti osztályé Neumann. A megegyezés fázisában van egy kultúrfilmközpont, melynek egy fiókjá Zürichben lesz és egy rekámirodája Lausanne-ban.

Sváje nem tagja a Nemzetközi Filmkamarának. Amikor a Kamara első ülését tartotta Berlinben, Svájcot is meghívták. A meghívásra a Filmkölcsonzők Egyesületének képviselői visszautasítással feleltek.

Nem lehet azt mondani, hogy az európai filmkörzetben a Svájccal való filmkapcsolatok különösen fejlettek volnának. Vajjon ez az elszigetelő politika gyümölcse? És nehéz megállapítani pontosan mikor fog a svájci filmpolitika motorja inkább szellemi, mint anyagi szempont felé irányulni.

Ma még csaknem minden ország úgy tekinti a filmek behozatalát, mint akármilyen más áruét, pedig a film mindenekfelett *szellemi táplálék*. Svájc sem kivétel. Ha jó filmek barátainak egye-

sülete kizárólag a művészeti résszel foglalkozik, bizonyosan van a felelős körökben olyan, aki a politikai részre fordít gondot, amely tengelye a filmértékek egységének.

Magyarországnak Svájccal való filmkapcsolatai igen kezdetlegesek. Ennek részben valótárs okai vannak, részben pedig az a közöny, amelyet a svájci filmkereskedők a magyar filmek iránt mutatnak. Az is igaz, hogy a nálunk bemutatott néhány svájci film sem ért el még közepesen minősíthető sikert sem. Több, a szakmai körökben bemutatott svájci film még a legnagyobb filmhiány idején sem talált vevőre, mert azok úgy meséjükben, mint felépítésükben és játéktílusukban nem felelnek meg a magyar gondolkodásnak és nem elégitik ki művészi igényeinket.

Nyilatkozat

A Nyárádi könyv-, zenemű-, színpadi kiadó és hangversenyrendező iroda a filmszakmai érdekeltek körében egy ú. n. »Tájékoztatót« hozott forgalomba, amellyel a Magyar Filmiroda Rt. jóváhagyására való hivatkozással a Nyárádi-cég által készített fényképalbum részére megrendeléseket kíván gyűjteni. Felhívjuk az érdekeltek figyelmét, hogy a Magyar Filmiroda Rt. semmiféle összeköttetésben a Nyárádi irodával nem áll és e cégnek még arra sem adott felhatalmazást, hogy a Magyar Filmiroda Rt.-ra és jóváhagyására bármiféle vonatkozásban is hivatkozhatson. A szükséges intézkedéseket a Nyárádi-cég ellen megtettük.

MAGYAR FILMIRODA RT.

MIT HOL JÁTSZANAK BUDAPESTEN

A bűn árnyékában
Alkalom
A szerelem nem szégyen
A varietécsillagai
Bali, a boldogságszigete
Bengázi
Csákó és kalap
Dankó Pista
Egyetlen éjszaka
Érted
És lement a nap
Férfihűség
Főúr, fizetek
Fruska
Fűszer és csemege
Garzonlakás kiadó
Háry János
Istenek kedvence
Jöjjön elsején
Kísértés
Külvárosi őrszoba
Leányváriboszorkány

Fórum
Otthon
Tátra
Kamara
Corvin
Pluto
Palota
Körönd
Ugocsa
Bethlen, Ujbuda
Rádius
Béke, Nép
Tisza
Duna
Alkotás
Hungária, Maros
Nyugat
Csaba
Ráday
Turán
Nemzeti Apolló, Szittyó
Zugló

Legény a gáton
Negyediziglen
Négylovas hintó
Orientexpress
Őrségváltás
Ragaszkodom a szerelemhez
Régi keringő
Rémület az alvilágban
Styx kapitány leszámoló
Szabadság vagy halál
Szerelmi láz
Szélvész kisasszony
Ujjföldesúr
Üzenet a Volgapartról
Vágyak
Vetélytársak
Viharos éjszaka
Zárt tárgyalás

Adria, Andrassy,
Belvárosi, Budai Apolló
Délibáb, Glória, Ipoly,
Józsefvárosi, Petőfi,
Székely, Szivárvány,
Toldi, Tinódi
Éva
Vitéz
Átrium, Deák, Kaszinó
Damjanich
Uránia
Barlang
Baross
Népszínház
Beleznay
Pest
Ósbuda
Turul
Korona
Rákóczi
Krisztály
Flórián
Homeros

Orient-express

Irta: *Matolesy Andor.*

Rendezte: *Cserépy László.*

Főszereplők:

Pelsőczy Irén, Ajtay Andor, Csontos Gyula, Vaszary Piri, Pethes Sándor, Somogyi Nusi, Makláry János.

Zene: *Dolecskó Béla.*

Hang: *Winkler Jenő.*

Fényképezte:

Jacsey Rudolf és Fekete Ferenc

Készítette: *Léna-film.*

Bemutatta:

Atrium, Deák, Kaszinó

július 22.

Újabb magyar vígjáték. Őszintén bevalljuk, féltünk tőle. Féltünk a premierjétől. Mert a »28-as« és az »Egér a palotában« című gyengén sikerült filmek után azt hittük, hogy ez az exotikus című film is már akkor bukásra volt ítélve, amikor forgatni kezdték. De Csontos filmbéli szavaival élve: errare humanum est — és mi kellemes csalódással állottunk fel a nézőtéren, amikor a filmnek vége lett.

Kezdjük a legelején. Ismét bebizonyosodott, hogy filmet »írni« is kell tudni: azaz jó filmet, jó írót írhat. Matolesy egyre nagyobb szakmai készséggel és tudással keveri a bonyodalmat-hozó jeleneteket. A szellemes vígjáték, amelyet különösen Csontos Gyula úri nyugalommal, minden túlzástól mentesen elevenít meg, egyik kellemes meglepetése a filmnek.

Török Rozi kisasszony (Pelsőczy Irén) vidéki földbirtokos-leány, minden áron filmszínésznő akar lenni. Az apja (Csontos Gyula), csupa szív ember, titokban támogatja leányának törekvését, ellenben az anyja (Vaszary Piri), aki a ház »császárnője« — mindenkit valósággal ágyában tart —, hallani sem akar Rozália művészi ambíciójáról.

Egy ízben sikerül a falucska állomásán megismerkednie egy segéd-filmrendezővel: Boda Andorral (Pethes Sándor), aki nagyképűen főrendezőnek adja ki magát a leány előtt.

Szilágyi Péter (Ajtay Andor) új filmjét forgatja. Itt látjuk Boda-Pethes segédrendezőt, aki egetverő hévvel cseflik-botlik a kulisszák között. Rozália, apja segítségével felutazik Budapestre és bejut a filmgyárba, ahol jelentkezik Szilágyi Pé-

ternél felvétel közben, próbafelvételre. A főrendező kezeken visszautasítja a molesztáló kislányt. Rozi azonban nem hagyja magát és furfangos módon, mulatságos jelenetek után, csitri kedvességével megkedvelteti magát Szilágyi Péterrel, aki rande-vousra hívja. Rozália megjátssza a légyott-kérést, de nem megy el, hanem ezalatt a filmgyárba próbafelvételt készített magáról az ügyetlen segédrendezővel.

Török mama azonban megtudja, hogy jóvátették, amikor Rozi Pestre azzal jött, hogy a fogát csináltatja, ezért azonnal vonatra ül férjével és a dühtől tajtékozva érkezik meg Pestre. Rozáliával éppen lakásának kapujában találkoznak, aki akkor menne Szilágyival a második rande-vousra. Nincs pardon! Két nagy pofon és már utazik is vissza a kisasszony a papával, a jó vidéki kúriába. Töröknek pedig kitarotán keresi a segédrendezőt, mert neki tulajdonítja, hogy a leányát filmre csábította.

Szilágyi láthatóan ideges munkája közben. Kicsit mintha szerelmes lenne »abba« a kis csitrilányba. A filmgyár vetítőjében levetik a próbafelvételt Roziról, a producernek megtetszik a természetes, rögtönzött játék és szerződtetni akarja Rozit, aki azonban már régen otthon van. Keresni kezdik.

Közben Töröknek összejön a segédrendezővel, aki már tívve tette Rozália után az egész várost, örömmel fedi fel magát, hogy ő volt az, aki beszélt azon a kis állomáson a kislánnyal. No, lesz nemulass! Egy esernyő törik szét szegény Pethes Sanyi fején! De nem baj, meg van a mama, tehát megszex a leány is. Töröknek azonban hajthatatlan. Megszökik a filmesek elől.

A producer Töröknek rokonaitól, akik egyben a segédrendező rokonai is, megtudja Törökék lakóhelyét. Tüstént autóra kapnak és elkocsiznak oda. Mielőtt Töröknek hazaérkezne, már az autó fordul is a Pest felé.

Bezzeg nagy lesz Töröknek meglepetése, amikor senkit sem talál otthon. Újra jön vissza Pestre ő is! Bosszúsa-ga határtalan.

A filmgyárban Szilágyi Péter már Rozália jeleneteit állítja be. A vak is látja, hogy szereti Rozit. Töröknek, mialatt a felvételek tartanak, mulatságos helyzeteken keresztül, tartják távol a műteremtől.

Végre kész a film. Nagy siker. Mindenki elégedett, Szilágyi együtt utazik Rozival a Török-kúriára...

A film mindvégig kedves, fordulatos, könnyű vígjáték. Limonádé, de van benne valami, ami előnyére válik. Egy kis irodalom. A cselekmény szerkezetileg jól építődik a bonyodalmakon át a kifejlésig. A komikum sokszor surolja a sablon határát, de ez nem hibája a filmnek.

Pelsőczy Irén szépen fényképezhető arca jól érvényesül a filmben. Kellemes jelenség és játéka a vígjátékok színvonalán mozog. Nem túloz, majdnem úgy látszik, mintha nem is játszana. Ajtay Andor, a filmrendező szerepében erősen kikaprikatúrozza a rendező egyéniségét. Egyéni játéktudása ebben a kis vígjátékban is csillog. Sehöl semmi felesleges testmozdulat. Szeme villanása többet mond, mint másnál tíz mondat. Csontos Gyula aranyos szerepet kapott ebben a filmben. A

»művész-zsarnok« maga az: élet. Már az első méterek után szívébe zárja a közönség. A komikum Vaszary Piri és Pethes Sándor, valamint egész kicsi mértékben Somogyi Nusi kezében van letéve. Hát ők élnek is a helyzettel, bár Pethes Sándor mintha az utóbbi időben veszített volna komikumra beállított lelki rugalmasságából. Vaszary Piri utolérhetetlen. Hiába szoktuk meg filmről-filmre egyforma arcjelét, nem untat soha.

A rendezésről röviden beszélhetünk. Nem csinált nagy dolgokat. Amit tett, becsületesen elvégezte. A kiállítás tetszetős, de a díszlettervező sem hozott semmi újat. Az operatőrök munkája a belsőknel a megszokott nívón mozog, a külsők némelyike nem éles (talán így a jó?!), a lovaglójelenetek egy-két helyen elcsúszott munkára vallanak. Dolecskó Béla zenéjét is dicséret illeti. Slágerszámot ugyan nem hoz (ami van, azt nem lehet »slágernek« nevezni), de a muzsika kellemes zsongásnak bizonyult fülünkben. Mit dicsérünk még, vagy kit vágjunk le? No, ne legyünk szörzsálasogatók! A film kedves bolondság. Kár, hogy kánikulában kell végignézni.

Cs. M.

Az ingovány foglya

Rendezte: *E Pratelli*

Produkción: *Mander Film.*

Forgalombahozza:

Esperia Film

Cenzura: *aluli*

Beszél: *olaszul*

Magyar szöveg: *Adalberto*

Struzziero

Főszereplők: *Germana Paolieri Carlo Tamberlani*

Bemutatta: *Nemzeti Apolló.*

A kosztümös olasz filmek valahogy mindig emlékeztetnek az operákra. Közös vonásuk a kissé túlzott romantika és érzelmesség, amit esetleg hibának róhatunk fel, de egyúttal be kell látnunk, hogy enélkül megfosztódnának sajtóságot varázsuktól és fő jellegzetességeiket vesztenék el. Az új Esperia-filmnél jobban megvolt ez az érzésünk, mint bármikor. Eltekintve attól, hogy a témát már valóban feldolgozták operának, egész idő alatt hiányérzetünk volt, hogy a szereplők csak beszéltek és nem énekeltek. Pia de' Tolomei tragikus történetében is bőven adva van a fentebb említett két tulajdonság — szentimentalizmus és romantika — amellet hasonló téma már igen sokszor került filmvászonra, modern vagy törté-

nelmi feldolgozásban, mégis egy értékes, szép élménnyel gazdagabban távozhattunk a nézőtérről.

Pia de' Tolomei nevét Dante említi a Purgatórium ötödik énekében. A XIII. sz. egyik legszomorúbb szerelmi drámájának a hősnője. Feleségül megy Nello della Pietra grófhoz, törhetetlen szerelemmel és hűséggel ragaszkodik hozzá, s íme egy napon mégis egy szó nélkül elviszi magával férje az ingovány közepén fekvő Della Pietra várába. Amint megérkeznek, heves párbeszéd zajlik le közöttük: a férj hűtlenséggel vádolja a gyantátlan asszonyt. Nem hallgat könyörgéseire és esküjére, eltaszítja magától és eltávozik. Meghagyja a vár cselédségének, hogy fogolyként őrizték úrnőjüket. Pia ettől kezdve folyton csak várja vissza a férjét. A forró, egészségtelen éghajlat egyre jobban elgyöngíti. Egy napon ágynak esik, súlyosan megbetegszik, s lázas önkívületében végigéli leánykorának napjait, esküvőjét Nelloval, rövid, boldog házasságát, egészen az érthetetlen, szörnyű fordulatig. Ezekből a képekből megtudjuk, hogy volt egy régi üdvörlője, Ghino, aki minden-

áron magának akarta és férjhezmenetel után is ostromolta. Amint Pia felgyógyul, magához hívja a közeli kis remetelakban élő öreg szerzetest és elbeszéli neki mindent, ami vele történt. Gyanakszik, hogy Ghino, a hűtlen barát cselzővénye volt az oka, hogy férje bizalma megingott benne. Kéri a szent embert, próbálja megtalálni Nellot és meggyőzni róla, hogy felesége mindig csak őt szerette. A szerzetes megrendülten távozik és még aznap este csodálatos véletlen folytán önálló keres szállást a hosszú vándorútról visszatérő Nello. A férj elbeszélése rávilágít az események másik felére. Elmondja, hogy mikor az egyik súlyos csatából hazatért, Ghino azzal fogadta, hogy Pia hűtlen lett hozzá. Be is bizonyította állítását: este a kertben Pia valóban egy idegennel ölelkezett. A szerzetes igyekszik Nello lelkére beszélni, elmondja, hogy Pia mennyire szenved, mennyire búsul utána, mennyire sze-

reti. Nincs elég bizonyíték hűtlenségére, Nellot könnyen megteveszthette a látszat. Menjen hozzá, felejtse el mindent, szegény asszony talán már úgy sem él sokáig. Nello megrendülten hallgatja, mikor egyszerre szörnyű halálordítás hangzik fel a közelben. Kirohannak. A földön egy súlyosan sebesült férfi kúszik feléjük, akiben Nello megdöbbenve ismer barátjára, Ghinora. Közben ugyanis Ghino megtudta, hogy Pia fogságban színlődik és azonnal hozzárohant. Újra szerelmével ostromolta látva, hogy minden hiába, erőszakhoz akart folyamodni, mire a szerencsétlen asszony levetette magát az ablakból a mélységbe. Ghinot menekülés közben lelőtték a várőrök. Minden bűnét bevallja, elmondja, hogy egyik megvesztegetett embere lopódzott be akkor a kertbe, Pia ártatlansága tehát fényesen kiderül. Nello örülteként rohan a várba, s még éppen jókor érkezik, hogy haldokló feleségét még egyszer láthassa és bocsánatáért esdekel-

jen. Pia boldogan, megnyugodva hal meg férje karjai között.

A sötét, komor, végzetes eseményeket nem enyhíti egyetlen derűs színfolt sem, de nyomasztóvá azért sehol nem válik. Nagy érdeme a rendezőnek és a színészeknek, hogy tőlünk igen messzeső, középkori történetet sehol sem érezzük idegennek, közömbösnek, együtt szenvedünk velük, átérezzük fájdalmaikat. A rendezés ezenfelül is kifogástalan. Az események nem időrendben történnek, hanem egyszer Pia látomásaiból, egyszer Nello elbeszéléséből ismerjük meg a különböző momentumokat, ez azonban nem megy az érthetőség rovására, viszont mozgalmassabbá teszi az egészet. A kiállítás nagyszabású, bőkezű, gyönyörű korszerű ruhákat, butorokat stb. látunk. A fényképezés is igen jó. Az ember nem gondolná, hogy milyen sok kifejező erőt lehet vinni néhány kopár tájfelvételbe, mely az ingoványt ábrázolja. A vár szobáiban készült fel-

vételek is jól kihasználják a lehetőségeket. A szereplők között első helyen áll a Piát alakító Germana Paolieri, tipikus olasz szépség, megrendítő játékával. Úgyiszolvaán egész idő alatt csak a szenvedő mártír megjátszására nyílik alkalma, mégsem válik egyhangúvá s nem is túloz, pedig ilyen szerepben ez könnyen megeshetne. Carlo Tamberlani is igen jó Nello szerepében, bár néha mintha kissé közömbös volna. Az intrikus igazi operából előlépett, feketelelkű gazember. Lehet, hogy akadtak, akik már megunták az ilyenfajta olasz filmeket, akiknek azonban tetszenek, azok teljes elismeréssel adózhatnak. Az ingovány foglaly-nak. Ebben a műfajban ennél többet nyújtani nem lehet. — y —

ÜZEMVEZETŐ, vidéki vezető nagy moziban szerzett gyakorlattal állást változtatna. Azonnali belépés lehetséges. Válaszokat a kiadóhivatal továbbít. Jellege: Szent László.

Országos Mozgóképvizsgáló Bizottság által engedélyezett filmek

Nyilvános előadásra alkalmasnak találta:

UFA magazin 12. sz. (UFA Magazin Nr. 120) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1943. évben készült, 290 m. hosszú,

UFA világhíradó 194. (német beszéddel) (Auslandstonwoche Nr. 194. deutsch gesprochen) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1943. évben készült, 358 m. hosszú,

Lázadó férj (Ein Walzer mit Dir) (Budapest film) hangos zenés vígjáték 5 felvonásban, a Berlin filmgyárban 1943. évben készült, 2534 m. hosszú,

Virágzó élet (La vie est magnifique) (Balogh film) hangos színmű 5 felvonásban, az Albatros filmgyárban 1939. évben készült, 2946 m. hosszú,

Igy szórakozik Berlin (Quer Durch Berlin) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1942. évben készült, 437 m. hosszú,

Szigetek a homoktengerben (Insoln im Sandmeer) (UFA) hangos ismeretterjesztő 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1942. évben készült, 330 m. hosszú,

Színesfilmmel a természet nyomában (UFA) hangos ismeretterjesztő 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1941. évben készült, 532 m. hosszú,

Horthy Miklós fővezér Budapestre történt bevonulása (M. kir. honv. vezérkar főnöke 6. oszt.) néma riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1919—43. évben készült, 273 m. hosszú,

Szovjet két arca (M. kir. honv. vezérkar főnöke 6. oszt.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 380 m. hosszú,

Magyarok a hadak útján (M. kir. honv. vezérkar főnöke 6. oszt.) hangos riport 2 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 937 m. hosszú mozgófényképeket.

Előadásra alkalmasnak találta, de elfittotta, hogy azon 16 évesnél fiatalabb korúak jelen lehessenek:

Mária két éjszakája (Güttler Antal filmkölesönző) hangos színmű 5 felvonásban, a Hunnia filmgyárban 1940. évben készült, 2631 m. hosszú mozgófényképet.

LUCE olasz világhíradó 86. (Hunnia) hangos riport 1 felvonásban, a LUCE filmgyárban 1943. évben készült, 272 m. hosszú,

Hősök napja Bolymáron (Kovács Gusztáv) néma riport 1 felvonásban, a Kovács Gusztáv filmlaboratóriumban 1943. évben készült, 114 m. hosszú,

Korunk átka a rák (Krebs) (UFA) hangos kultúrfilm 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1941. évben készült, 448 m. hosszú,

Vadász, védj a vadat, (Der Jäger als Heger) (UFA) hangos kultúrfilm 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1941. évben készült, 383 m. hosszú,

Magyar világhíradó 1008. (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 788 m. hosszú,

Rajzos híradó 163. (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 160 m. hosszú,

UFA világhíradó 195. (Auslandstonwoche Nr. 195.) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1943. évben készült, 328 m. hosszú,

UFA világhíradó 195. német beszéddel (Auslandstonwoche Nr. 195. deutsch gesprochen) (UFA) hangos riport 1 felvonásban, az Universum filmgyárban 1943. évben készült, 328 m. hosszú,

Pécs város és közönségének felajánlása Jézus Szentséges Szívének (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 144 m. hosszú,

79. sz. filmhirdetés (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 88 m. hosszú,

Átútszó és mégis tökéletesen zár (M. F. I.) hangos reklám az UFA filmgyárban 1943. évben készült, 40 m. hosszú,

Heinz Rühmann Budapesten (M. F. I.) hangos riport 1 felvonásban, a Magyar Film Irodában 1943. évben készült, 27 m. hosszú mozgófényképeket.

Felelős szerkesztő:

MATOLAY K. GÉZA dr.

Felelős kiadó:

LIEBER LÁSZLÓ dr.

Kiadóhivatali főnök:

GYIMESY KÁSÁS ERNŐ

Készült a

»Jövő« nyomdászövetkezet műhelyében

Budapest, IX., Erkel-u. 17.

Telefon: 182—278.

SZERELEM— HÁZASSÁG

a jövő évad filmjeiben:

1. Elfie Mayerhofer és Hans Söhnker
a Tobis „ILYEN A FELESÉGEM”
c. házassági bohózatban.

1.

2. Marianne Hoppe és Ferdinand Marian
a „PÁRISI ROMÁNC” c.
Tobis film szerelemespárja.

2.

3. Heli Finkenzeller és Sepp Rist
„A HOZOMÁNYVADÁSZ” című
vidám falusi komédiában. (Tobis film.)

3.

Forgalombahozza:

VII., RÁKÓCZI-ÚT 52. TELEFON: 22-44-35

Budapest,
1943.
július 28

V évi.
30. sz.

Egyes
szám ára:
70 fill.

A „KALOTASZEGI MADONNA”
KÉT FŐSZEREPLŐJE

ADORJÁN ÉVA ÉS SÁRDY JÁNOS

ERDÉLYI-FILM

ERDÉLYI-FILM

SZERKESZTI
D. MATOLAY
K. GÉZA